

medlem for de Reiser, som han foretog i Raanefagerne, idet han da ikke fungerede som Amtraadsmedlem. Men det var heller ikke min Tanke. Jeg skal ikke kunne sige, om mine Ord muligt kunde forstaaes paa den Maade, men det var i alt Fald tværtimod min Tanke, at naar man endog saa var gaaet saa vidt, at man havde givet Amtraadsmedlemmerne Godtgjørelse for de Reiser, som de havde at foretage som saadanne, saa maatte man ogsaa med Nødvendighed — jeg kunde ibetmindste ikke see rettere — tilstaae Reiseogdtgjørelser til de Mænd, som overtage et Hverv som det, der her omhandles, som Medlem af en Raanebestyrelse. Der er jo nu tilstaaet Reiseogdtgjørelse ved saa godt som alle communale Hverv. Der er tilstaaet Reiseogdtgjørelse til Landsthingsvalgbestyrelsens Medlemmer, ja endog saa til Valgmændene, endvidere — som jeg allerede har bemærket — til Amtraadsmedlemmerne og fremdeles til Vægdsmandene, naar de reise til Sessionerne, og det er dog Hverv, som alle tilsammen i allersmueste Betydning angaae communale Forhold. Dersom der her forelaa Spørgsmaal om et egentligt communalt Hverv, og dersom Forslaget gik ud paa at tilstaae Reiseogdtgjørelse i et saadant Forhold, saa vilde jeg ikke med nogensomhelst Styrke støtte det, ligesaa lidt som jeg ved tidligere lignende Leiligheder er gaaet videre end til ikke at modsætte mig, at der tilstødes Reiseogdtgjørelse, men, efterat der er tilstaaet Reiseogdtgjørelse ved saadanne egentlige communale Hverv, forekommer det mig, at man med Nødvendighed ogsaa maa tilstaae Reiseogdtgjørelse, hvor der, som i nærværende Tilfælde, er Tale om at overdrage Mænd et Hverv, som ikke er communalt, og som ikke vedrører dem som Medlemmer af Communen. — Jeg har med de øvrige ærede Medlemmer, som have sluttet sig til mig, tilladt mig at foreslaae Reiseogdtgjørelsen sat til 48 f. pr. Miiil. Der er i den hidtilværende Lovgivning fastsat forskjellige Reiseogdtgjørelser, medens det havde været ønskeligt, om den havde været sat noget mere eensartet. Der er saaledes fastsat en Reiseogdtgjørelse af 48 f. pr. Miiil for Landsthingsvalgbestyrelsens Medlemmer og for Valgmændene; der er fastsat en Reiseogdt-

gjørelse af 48 f. for Amtraadsmedlemmerne, men dog med nogle Modificationer og Indskrænkninger. Der er endvidere i det Lovforslag, der blev vedtaget her igaar, fastsat en Reiseogdtgjørelse for Overligningscommissionens Medlemmer efter Regning. Det kunde nu i Grunden forsaavidt være mig ligegyldigt, hvilken Reiseogdtgjørelse man vedtog, idet der efter min Mening klæber Mangler ved dem alle, men imidlertid kommer dog, synes det mig, en saadan moderat og bestemt Reiseogdtgjørelse som den, der her er foreslaaet, Formaalet nærmest. Jeg skal ikke tale videre om Godtgjørelsen efter Regning, men kun sige, at det er en Godtgjørelse, som jeg for mit Vedkommende aldeles ikke vilde gaae ind paa. De Modificationer i den iøvrigt bestemte Reiseogdtgjørelse af 48 f. pr. Miiil, der ere fastsatte for Amtraadsmedlemmernes Vedkommende, kan jeg heller ikke ansee for heldige. Det hedder jo derom i Landcommunalloven, at, naar de kunne benytte Jernbaner, Dampstibe, Dagvogne eller deslige, skulle de i Reiseogdtgjørelse kun have saameget, som Reiseren paa den Maade vilde koste dem. Dette spører imidlertid ind paa en noget smaalig Bilskaarlighed, som man i det virkelige practiske Liv har ondt ved at komme udover. Der staaer nemlig: „naar de kunne benytte“; men Forholdene kunne jo nu undertiden være saadanne, at man dog ikke ret vel kan forlange, at de skulle benytte slige Befordringer, nagtet de vel kunde. Naar et Amtraadsmedlem saaledes f. Ex. skal møde til et Amtraads-møde, kan han muligt komme til Mødet ved at benytte en Diligence, som reiser om Natten og kommer til det Sted, hvor Mødet skal holdes, om Morgenen før Mødet, og han vil ligeledes kunne reise fra Mødet igjen om Aftenen med den Diligence, som kjører den paafølgende Nat. Naar man skal bestemme Reiseogdtgjørelsen i saadanne Forhold, kommer man saaledes let ind paa en utaalelig Smaalighed, forsaavidt der skal spørges: Kunde Vedkommende ikke have benyttet Diligencen? Man vil maaskee sige, at 48 f. er for meget pr. Miiil i Tilfælde, hvor Vedkommende kunne benytte Jernbanen, men saa kommer man atter ind paa Spørgsmaal, som falde i det Smaa-